

Nyíregyházi Törvényszék

Az Ügy száma: **12 P. 20. hgt/2015/31**

Év: **2017-07-17**

Posta címe: 4400 Nyíregyháza, Bocskai út 2.

Telefon: 06-49-511-111

Fax: 06-49-511-112

Web: www.nyiregyhazi-torsvenyszek.hu

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1633-0 / 2017
Érkezett:	2017 AUG 15.
Példány:	3
Melléklet:	3x7 db
Kezelőiroda:	<i>lu</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság

Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

a Nyíregyházi Törvényszék útján

Nyíregyháza
Bocskai út 2.
4400

4401 Nyíregyháza Pf. 85.

alkotmányjogi panasza

Rozsnyói György

panaszosnak

képv.:

LOHN ÜGYVÉDI IRODA
1112 Budapest, Háromszék utca 37.
dr. Lohn Balázs ügyvéd

Lohn Ügyvédi Iroda (székhely: 1112 Budapest, Háromszék utca 37., eljáró ügyvéd: dr. Lohn Balázs, email: info@lohn.hu)

a Kúria **Pfv.VI.21.046/2016/5.** sz. ítéletével szemben!

TARTALOM

1	ELJÁRÁSI NYILATKOZATOK	3
1.1	AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HATÁSKÖRE	3
1.2	A PANASZ HATÁRIDŐBEN BEADOTTNAK MINŐSÜL	3
1.3	A PANASZ BENYÚJTÁSÁNAK FELTÉTELEI TELJESÜLNEK	3
1.4	A PANASZTÉTELI JOGOSULTSÁG	4
1.5	HOZZÁJÁRULÁS KÖZZÉTÉTELHEZ	4
2	INDOKOLÁS	4
2.1	AZ ÍTÉLET ALAPJÁUL SZOLGÁLÓ TÉNYÁLLÁS	4
2.1.1	<i>Szerződéskötés</i>	4
2.1.2	<i>Szerződésmódosítások</i>	4
2.1.3	<i>Opció megállapodás</i>	4
2.1.4	<i>Opció megállapodás kiegészítése és módosítása</i>	5
2.1.5	<i>Jogutódlás</i>	5
2.1.6	<i>Opció jog gyakorlása</i>	5
2.1.7	<i>██████████ elővásárlási jogának gyakorlása</i>	5
2.2	A PERES ELJÁRÁS	6
2.2.1	<i>A kereseti kérelem</i>	6
2.2.2	<i>Az első-, másod- és harmadfokú ítéletek</i>	6
3	AZ ÍTÉLET JOGSÉRTŐ RENDELKEZÉSEI	6
3.1	A VÉTELI JOG SZABÁLYAINAK MEGSÉRTÉSE	6
3.2	AZ ELŐVÁSÁRLÁSI JOG GYAKORLÁSÁRA JOGSZABÁLYBA ÜTKÖZŐ MÓDON KERÜLT SOR	7
3.3	SEMMISSÉGI OK ÁLLT FENN	8
4	AZ ÍTÉLETTEL MEGSÉRTETT ALAPTÖRVÉNYBEN BIZTOSÍTOTT JOGAIM	9
4.1.1	<i>A jogállamiság és a jogbiztonság sérelme</i>	9
4.1.2	<i>A tulajdonhoz való jog sérelme</i>	10
4.1.3	<i>A vállalkozáshoz való jog sérelme – a vállalkozásunk céljának ellehetetlenítése</i>	13

TISZTELT ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Alulírott **Rozsnyói György** [REDACTED] panaszos, **A/1** alatt csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőnk útján ezennel az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztek a t. Alkotmánybíróság elé a Kúria **Pfv.VI.21.046/2016/5.** sz. ítéletével („**Ítélet**”) szemben és Magyarország Alaptörvénye („**Alaptörvény**”) 24. cikke (2) bekezdésének d) pontja, valamint az *Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLJ. törvény* („**Abtv.**”) 27. §-a alapján kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 43. §-a szerint

- (i) az Ítélet alaptörvény-ellenességét megállapítani;
- (ii) az Ítéletet megsemmisíteni és
- (iii) az ennek következtében lefolytatandó bírósági eljárásban az eljáró bíróság számára kötelező iránymutatást adni

szíveskedjék.

1 ELJÁRÁSI NYILATKOZATOK

1.1 Az Alkotmánybíróság hatásköre

A panasz elbírálására a t. Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikke (2) bekezdésének d) pontja és az Abtv. 27. §-a alapján rendelkezik hatáskörrel.

1.2 A panasz határidőben beadottnak minősül

A panasz az Abtv. 30. §-ának (1) bekezdése értelmében határidőben beadottnak minősül, mivel az Ítéletet 2017. május 15. napján vettem kézhez.

1.3 A panasz benyújtásának feltételei teljesülnek

Az Abtv. 27. §-a és az Alaptörvény 24. cikke (2) bekezdésének d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal akkor fordulhat a t. Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

- a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
- b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

A panasz indoklásában konkrétan, tételesen megjelölöm az Ítélet azon rendelkezéseit, amelyek tekintetében az alapjogsérelem fennáll. Az Ítéletnek a jelen panaszban hivatkozott rendelkezései felém közvetlenül hatályosultak, a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás nem áll a rendelkezésemre.

1.4 A panasztételi jogosultság

A panasz benyújtásának további feltétele, hogy az alaptörvény-ellenes Ítélet a panaszosnak, azaz nekem okozzon jogsérelmet, vagyis fennálljon az egyedi ügyben az érintettségem. Az Ítéletben megállapított jogkövetkezmények velem, mint felperessel szemben kerültek meghatározásra és kerülnek alkalmazásra. Így engem peres félként az Ítélet és az annak alapjául szolgáló ügy, eljárás közvetlenül érint.

Az Ítélet tehát számomra közvetlenül jogsérelmet okoz, a személyes érintettség fennáll, így a panasz előterjeszhetőségének e feltétele is teljesül.

1.5 Hozzájárulás közzétételhez

Ezúton nyilatkozok arról, hogy a személyes adataim nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

2 INDOKOLÁS

Az Ítélet az Alaptörvényben biztosított több alapvető jogomat is súlyosan sérti a következőkben részletesen kifejtettek szerint.

2.1 Az Ítélet alapjául szolgáló tényállás

2.1.1 Szerződés-kötés

A [REDACTED] Rt. forgóeszköz-hitelkeretszerződést kötött az [REDACTED] [REDACTED]-vel ([REDACTED]), amely alapján az [REDACTED] 1,3 milliárd Ft összegű forgóeszköz-hitelkeretet nyújtott. Az [REDACTED] 2003 májusában 1,1 milliárd Ft összegre csökkentette a hitelkeret állományát, így a [REDACTED] Rt. 200 millió Ft összegű hiányát a velem kötött kölcsönügyletből pótolta:

2003. június 11. napján a [REDACTED] és [REDACTED] érdekkörbe tartozó [REDACTED] [REDACTED] Rt. és köztem kölcsönszerződés megkötésére került sor negyedéves BUBOR + 1,25 % kamatozással, amely alapján 200 millió Ft kölcsönt nyújtottam a [REDACTED] Rt. kölcsönvevő részére. A kölcsönösszeg átutalására 2003. június 12. napján került sor. Kölcsönvevő a kölcsönösszeg és annak szerződésben meghatározott kamatai visszafizetésre 2003. szeptember 8. napjáig vállalt kötelezettséget.

2.1.2 Szerződés módosítások

A fizetési határidőt a 2003. szeptember 5. napján kelt szerződésmódosításunkkal 2003. szeptember 30. napjában határoztuk meg. 2003. október 30. napján újabb szerződésmódosításra került sor: a kölcsön visszafizetésének határidejét 2006. szeptember 30. napjára módosítottuk, valamint ezzel egyidejűleg rendelkezünk a kölcsön teljes futamidőre vetített kamatmentességéről. A második szerződésmódosításban hozzájárultam ahhoz, hogy a kölcsönnel összefüggésben elfogadom a kölcsönvevő tulajdonosi körétől felajánlott fedezetbiztosítékot.

2.1.3 Opció megállapodás

Az I. r. alperes [REDACTED] és köztem 2003. október 30. napján – azaz a kölcsönszerződés második módosításával azonos napon – 5 éves időtartamra szóló opciós megállapodás jött létre a [REDACTED] Zrt. részvénycsomagjának 50%-a, tehát az I. r. alperes [REDACTED] [REDACTED] tulajdonát képező 1520 db részvényből 800 db törzsrészvény tekintetében, azzal hogy az 5 éves

időtartamon belül egyoldalú írásbeli lehívással bármikor érvényesíthetem jogomat. A részvéncsomag opciós vételárát 500 millió forintban határoztuk meg. A szerződésben rögzítésre került, hogy az opciós jog érvényesítése esetén a részvények átruházásának hatályosulásához szükséges a [REDACTED] Rt.-vel hitelezési viszonyban álló pénzügyi intézet hozzájárulása, tekintettel arra, hogy az opcióval érintett részvények egyúttal a pénzügyi intézet által folyósított hitel óvadéki fedezet biztosítékául is szolgálnak. Ennek megfelelően a [REDACTED] Rt. az opcióval érintett részvényeket óvadékba helyezte az [REDACTED]nél. Az óvadékba helyezett részvényeket nem láttam, azok tartalmáról és őrzési helyéről kizárólag az I. r. alperes [REDACTED] tájékoztatásából értesültem.

A megállapodás 7. pontjában az I. r. alperes [REDACTED] mint kötelezett ismételten szavatosságot vállalt az opciós joggal érintett részvényeknek – a megállapodásban rögzített tényeket meghaladó – per-, teher- és igénymentességéért az egész opciós időszakra kiterjedően, megszakítás nélkül.

2.1.4 Opciós megállapodás kiegészítése és módosítása

Az opciós megállapodás kiegészítésére 2003. október 30. napján – a megállapodás aláírásának napján – külön íven szerkesztett megállapodásban került sor. A kiegészítés szerint, amennyiben az opció lehívása SZJA kötelezettséget támasztana, úgy a keletkezett adóteher 50%-át előzetesen megfizetem az opció kötelezettje részére.

Az opciós szerződést 2003. november 30. napján módosítottuk. A módosítás 2. pontja értelmében az opciós vételár részösszegekenkénti megfizetésének ismertük el azt is, ha az opciós vételárba való beszámítás alkalmazásával a [REDACTED] Rt.-vel szemben fennálló kettőszáz millió forint összegű kölcsöntőke követelésemet [REDACTED]ra ruházom át.

2.1.5 Jogutódlás

A [REDACTED] Rt. 2004. szeptember 15. napján átalakulással megszűnt, beolvadt a [REDACTED] Kft.-be.

2.1.6 Opciós jog gyakorlása

Az opciós megállapodás rendelkezéseinek megfelelően, és az ott rögzített határidőben – az óvadéki letéteményes [REDACTED] előzetes és feltétel nélküli hozzájáruló nyilatkozatának beszerzését követően – 2008. április 29. napján kelt egyoldalú nyilatkozatommal gyakoroltam az opciós jogot. A vételárát, 411,15 millió forintot ügyvédi letétbe helyeztem. A letétbe helyezett 411,15 millió forintos vételár az opciós szerződésben meghatározott 500 millió forint összegű vételár és a 111,15 millió forint összegű SZJA hozzájárulás összege (611,15 millió forint), amely összegbe beszámításra került a 200 millió forint kölcsönösszeg. Mivel [REDACTED] többszöri kérésre sem közölte velem a bankszámlaszámát, 2008. május 13. napján a 411,15 millió forintot bírósági letétbe helyeztem.

2.1.7 [REDACTED] elővásárlási jogának gyakorlása

A [REDACTED] Zrt. másik – 5%-os részesedéssel rendelkező – tulajdonosaként [REDACTED] 2008. május 15. napján bejelentette, hogy a vételi nyilatkozat feltételeit teljes terjedelemben elfogadja és élni kíván a Zrt. alapszabályában rögzített elővásárlási jogával.

ugyanezen a napon – 2008. május 15. napján – arról tájékoztató, hogy az elővásárlási jog gyakorlására tekintettel az opciós jog alapján létrejött adásvételi szerződés nem hatályosulhat.

A 2008. május 28. napján vételárként átutalt 611 150 000,- Ft összeget részére.

A 2008. június 11. napján kelt fizetési felszólításomra tekintettel a Rt. jogutódja, a Kft. 2008. június 24. napján átutalt 269 479 450,- Ft összeget a bankszámlámra. Mivel álláspontom szerint az opciós jog alapján létrejött részvény-adásvételi ügylet a kölcsönügylettől függetlenül érvényes és hatályos volt, a bírósági letétbe helyezett összeget kiegészítettem további 200 millió forinttal.

2.2 A peres eljárás

2.2.1 A kereseti kérelem

2008. június 19. napján keresetet nyújtottam be és szemben és annak megállapítását kértem, hogy (i) a 2008. május 15. napján és között létrejött részvény-adásvételi szerződés semmis és jöerkölcsbe ütközik, valamint hogy (ii) a vételi jogát jogsértő módon gyakorolta.

Másodlagosan kértem a és között, az elővásárlási jog gyakorlásának eredményeként kötött szerződés nyilvánvalóan jó erkölcsbe ütközése folytán fennálló érvénytelensége okán kötelezését a velem 2003. október 30. napján kötött opciós szerződésben vállalt kötelezettség teljesítésére, vagyis arra, hogy adja ki részemre a 2008. április 29. napján hatályos állapot szerint a Zrt. részvénycsomagja 50%-ának megfelelő számú, azaz 800 darab, egyenként 330 000,- Ft névértékű részvényt. Kértem továbbá, hogy az elsőfokú bíróság a kiadásra kötelezett részvények forgatmányát ítéletével pótolja a Ptk. 295. §-a szerint. A másodlagos kereseti kérelmem vonatkozásában türesre irányult.

2.2.2 Az első-, másod- és harmadfokú ítéletek

A Nyíregyházi Törvényszék 2015. október 15. napján kelt, 12.P.20.497/2015/19. számú ítéletével elutasította keresetemet. Az elsőfokú ítélettel szemben fellebbezést terjesztettem elő. A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Pf.II.20.739/2015/5. számú ítéletével helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét. Felülvizsgálatot kezdeményeztem a Kúriánál, melynek eredményeként a Kúria Pfv.VI.21.046/2016/5. számú ítéletével a Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.739/2015/5. számú ítéletét hatályában fenntartotta.

3 AZ ÍTÉLET JOGSÉRTŐ RENDELKEZÉSEI

A Kúriának valamint az első-és másodfokú bíróságnak az alábbi jogsértéseket kellett volna észlelnie és megállapítania:

3.1 A vételi jog szabályainak megsértése

A Kúria Ítéletének [16] pontja tévesen rögzíti az alábbiakat: „A vételi jog alapítása a felperes vételi szándékát tartalmazza, vételi nyilatkozata azonban ekkor meg nincs. A vételi jogot alapító szerződés megkötésekor a tulajdonjog átruházására tehát még nem kerül sor, a vételi jog gyakorlása esetleg egyáltalában nem is történik majd meg. A vételi jogot alapító szerződésben a felek abban állapodnak meg, hogy bizonyos feltételek

bekövetkezte esetében a felperes egyoldalú nyilatkozatával létrehozhatja az adásvételi szerződést. A tulajdonjog átruházása ezen adásvételi szerződéssel történik meg.”

Ezzel szemben a vételi jog egy hatalmasság, amely alapján egyoldalú nyilatkozattal jön létre az adásvételi szerződés, nem pedig ajánlattal és elfogadó nyilatkozattal. Ebből pedig következik az is, hogy a vételi jog megalapítása az az adásvétel különös nemét létrehozó ügylet, ahol az ajánlat-elfogadó nyilatkozat értelmezhető és létező fogalmak, és az elővásárlásra jogosult [REDACTED] az alapításkor lett volna köteles nyilatkozni, hiszen ez az egységes juttatáscsomag képezte azt az ajánlatot, amelyet elfogadni lehetősége lett volna.

Azért is köteles lett volna [REDACTED] nyilatkozni, mert a vételi jog alapítás ezen szakában került sor az adásvétel különös nemének minősülő ügylet létrehozatalára és itt vállaltam ellenérték teljesítésére kötelezettséget a vételi jog alapításáért cserébe.

Amennyiben az elővásárlási jog elsőbbséget élvezne a vételi joggal szemben az utóbbi jog gyakorlásakor is, akkor az egyenértékű lenne azzal, mintha egy eleve esetlegesen lehetetlen szolgáltatásra irányuló ügylet jött létre, azaz egy olyan ügylet, amelyben a vételi jog kötelezettje annak ellenére, hogy számára a vételi jog jogosultja ellenértéket juttatott az alapításért, tudta, hogy ezért az ellenértékért a vételi jog jogosultja nem kap semmit, hiszen hiába állt fenn a vételi joga, az elővásárlásra jogosult ezt a jogot megelőzhette. Megelőzhette úgy, hogy a tulajdonszerzés ellenében nem szolgáltatott ellenértéket és a vételi jog jogosultja által adott ellenértéket sem volt köteles visszaszolgáltatni.

Az opciós jog alapításakor a részvények per- teher- és igénymentességéért szavatoltak, amely szavatosságvállalás a tényállás alapján valótlannak bizonyult.

Én a vételi jog alapításáért cserébe, annak figyelembevételével, különösen kedvezményes feltételekkel (hosszabb futamidő, kamat) juttattam [REDACTED] ak és [REDACTED] ak kölcsönt.

Az elővásárlási jog alapján [REDACTED] és [REDACTED] között létrejött adásvételi szerződés egyrészt közeli hozzátartozók között jött létre, így a jogellenesség vélelmezhető, másrészt az elővásárlási jog gyakorlása a vételi jogom gyakorlásaként létrejött adásvételi szerződés, de legalábbis a vételi jog alapításával létrejövő váromány kielégítési alapját egészében elvonta.

A [REDACTED] és [REDACTED] között létrejött adásvételi szerződés tehát jogszabályba és jóerkölcsbe ütközött, mivel egy szavatolt per-, teher- és igénymentes részvénycsomag vonatkozásában a megalapított vételi jog alapján hosszabb futamidőre és kedvezőbb kamatfeltételekkel nyújtott kölcsön folyósítását követően, egy kielezett helyzetben, közeli hozzátartozók között; a vételi jog gyakorlása meghíúsításának céljából jött létre egy később nem teljesített adásvételi szerződés, amellyel az én kielégítési alapomat elvonták és amelyet követően az eredeti, a vételi jog alapításáért cserébe juttatott előnyök elszámolására nem került sor.

3.2 Az elővásárlási jog gyakorlására jogszabályba ütköző módon került sor

Az elővásárlási jog gyakorlására a Ptk. 373. §-ába ütköző módon került sor, így az jogszabályellenes és ennél fogva semmis volt.

A Kúria tévesen állapította meg azt, hogy „...a II. rendű alperesnek akkor nyílt meg az elővásárlási joga, amikor a felperes a vételi jogát ténylegesen gyakorolta”.

A Ptk. 373. §-a értelmében ugyanis, ha a tulajdonos az elővásárlási joggal érintett dolgot el akarja adni, a kapott ajánlatot a szerződés megkötése előtt köteles az elővásárlásra jogosulttal közölni.

Ha az elővásárlásra jogosult a tulajdonoshoz intézett nyilatkozatában az ajánlat tartalmát magáévá teszi, a szerződés közöttük létrejön. Ha a jogosult a szerződési ajánlat elfogadására általában megszabott határidő alatt ilyen nyilatkozatot nem tesz, a tulajdonos a dolog tulajdonjogát az ajánlatnak megfelelően vagy annál kedvezőbb feltételek mellett átruházhatja.

A Ptk. vételi jogra vonatkozó rendelkezései (375. §) és szerkezete alapján egyértelmű, hogy (i) a vételi jogot alapító szerződés az adásvétel egy különös neme és (ii) ez a nem annyiban különös, hogy a vevő fél dolog átvételére és vételár fizetésére vonatkozó kötelezettségének valamint az eladó tulajdonjog átruházására vonatkozó kötelezettségének hatályosulása a vevő nyilatkozatától függ, azaz lényegében egy halasztott teljesítésű (ahol a halasztás a végtelenbe is nyúlhat) adásvételi szerződésről beszélünk.

Ha pedig erről beszélünk, a (különös nemű) adásvételi szerződés megkötésére vonatkozó ajánlat kézhezvételekor kellett volna az elővásárlásra jogosultnak nyilatkoznia arról, hogy ezen elővásárlási jogát gyakorolja-e, és ha gyakorolja, akkor ő léphetett volna be a vételi jog jogosultjának helyébe, hiszen ekkor történt az ajánlattétel, amely ajánlat tartalmát (adásvétel jövőbeni feltételtől függően, amely feltétel a vevő nyilatkozata, meghatározott áron és fizetési határidővel) magáévá téve a szerződés közte és az eladó között jött volna létre.

Jelen ügyben [REDACTED] akkor járt volna el jogszerűen, ha az elővásárlási jog gyakorlásakor tájékoztatja [REDACTED], hogy számára az elővásárlási jog gyakorlására idő 2003. október 30. napjáig volt lehetőség, hiszen ekkor járt le a 15 nap a vételi jogot alapító szerződés megkötésétől, így a vételi jog alapításával (és az elővásárlási jog nem gyakorlásával) az adásvételi szerződés köztem és [REDACTED] között jött létre, és egyébként a lehívással immár a részvények tulajdonjoga is a felperesé lett. Mivel erre a tájékoztatásra nem került sor és [REDACTED] részére a részvényeket át is ruházta, ezért ez jogszabályba ütközött.

Ráadásul nem-tulajdonostól nem szerezhettek részvényt [REDACTED] érvényesen (a Ptk. 118. §-a szerinti feltételek nem álltak fenn, nem volt sem jóhiszemű jogszerzés, sem nem attól történt akire a tulajdonos bízta, hiszen a részvények az [REDACTED]-nél voltak), hiszen [REDACTED] tulajdonszerzésére vonatkozó ügylet a Ptk. 117. §-ának (1) bekezdésébe ütközött. (Zárójelben jegyzem meg, hogy innen nézve a nyilvánvaló nem-tulajdonosi mivolt ellenére történő átruházás jóerkölcsbe is ütközik, mert a széles társadalmi rétegekben is egyértelmű ezen szerződések erkölcstelen mivolta, az ezzel ellentétes álláspont az orgazdaságot legitimálja).

3.3 Semmisségi ok állt fenn

A Ptk. XXI. fejezetének rendelkezései értelmében a bíróságnak hivatalból kell észlelnie, ha a felek szerződése nem jött létre vagy semmis (BDT2009.2132). A semmisségi ok hivatalbóli észlelésének kötelezettsége azt jelenti, hogy a bíróságnak a tényállás részévé tett szerződési feltétel érvénytelenségét kell hivatalból észlelnie, ha az érvénytelenség a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítható (BDT2015. 3361).

Az eljáró bíróságoknak tehát hivatalból, külön felperesi hivatkozás hiányában is vizsgálnia kellett, hogy az elővásárlási jog gyakorlása a jóerkölcssel való összeegyeztethetlensége mellett, azon túl jogszabályba ütközik-e.

A jogszabálysértésen alapuló semmisség fennállását hivatalból észlelni kellett volna.

A Kúria azon megállapítása, miszerint nem releváns a szoros rokoni kapcsolat [REDACTED] és [REDACTED] között, téves. Érthetetlen és súlyosan egyoldalú mérlegelés eredményeként levont következtetés, hogy nem minősülhet társadalmilag elítélendőnek, ha hozzátartozók megakadályozzák harmadik személyek ellenérték fejében történő tulajdonszerzését, ráadásul azt követően, hogy az ellenérték megfizetésre került.

4 AZ ÍTÉLETTEL MEGSÉRTETT ALAPTÖRVÉNYBEN BIZTOSÍTOTT JOGAIM

Az Ítélet az abban megnyilvánuló jogszabálysértések mellett, illetve azok által súlyosan sérti több, az Alaptörvényben biztosított jogomat is a következőkben részletesen kifejtettek szerint.

4.1.1 A jogállamiság és a jogbiztonság sérelme

Az **Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdése** értelmében „*Magyarország független, demokratikus jogállam*”. Ebből levezethető a jogbiztonság követelménye, amely azt a követelményt támasztja a jogszabályok alkalmazóival szemben, hogy azok nem hagyhatják figyelmen kívül a jogalkotói célt, a konkrét normákban megfogalmazott szabályt.

Az **Alaptörvény R) cikkének (2) bekezdése** értelmében „*Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.*”

Az **Alaptörvény T) cikkének (1) bekezdése** értelmében „*Általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg. Sarkalatos törvény eltérően is megállapíthatja az önkormányzati rendelet és a különleges jogrendben alkotott jogszabályok kihirdetésének szabályait.*”

Az Alkotmánybíróság a **IV/333/2016. AB határozatában** megállapította, hogy a bírói függetlenségnek nem korlátozza, hanem biztosítja a törvényeknek való alávetettség, a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A jogszabályokat figyelmen kívül hagyó bíróság visszaél saját függetlenségével, amely a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. A bíróság önkényesen jár el, amikor a vonatkozó hatályos jogi normák helyett olyan más jogszabályokat, jogértelmezést vesz figyelembe. Az Alkotmánybíróság megállapította továbbá, hogy az olyan **bírói ítélet, amely indokolás nélkül figyelmen kívül hagyja a hatályos jogot, önkényes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel.** A fentiek alapján a testület megállapította az ítélet alaptörvény-ellenességét, és megsemmisítette azt.

A jelen ügyben nem teljesítette a Kúria az indokolási kötelezettségét akkor, amikor az ügy egyik leglényegesebb részéről, az adott tényállásra nyilvánvalóan vonatkozó jogszabályi rendelkezések értelmezéséről nem adott számot határozatában, mindössze deklaráta az elővásárlási jog primátusát és a jóerkölcsbe ütközés hiányát.

A Kúria Ítélete a fenti 3. pontban leírtak okán egyértelműen jogsértő, a döntés több okból sem felel meg a jogszabályi előírásoknak (lásd a 3.1-3.3 pontokban foglaltakat). A jogkérdésre nyilvánvalóan vonatkozó jogszabályi rendelkezésektől eltérő Ítélet jogalkalmazói önkénynek minősül, különös tekintettel arra, hogy az eltérést a Kúria nem indokolta, önkényesen járt el. Ezzel az Ítélet meghozatala felért az alkotmányossági sérelem szintjére és sértette a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogomat is.

Az Alkotmánybíróság már a 9/1992. (I. 30.) AB határozatában kimondta, hogy: „*A jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az állam – s elsősorban a jogalkotó – kötelességévé teszi*

annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára.”

Így azzal, hogy a Kúria az Ítélet [16] bekezdésében tévesen értelmezte az elővásárlási jog és a vételi jog kapcsolatát, megsértette a jogbiztonsághoz, vagyis esetemben a jogszabályok egységes értelmezéséhez fűződő alapjogot, amely által számomra jogsértő ítélet született.

Álláspontunk szerint a vételi jog egy kötelmi ügylet, amely megkötésével a jogosult egyoldalú nyilatkozatával megvásárolhatja az opciós szerződés tárgyát az abban foglalt feltételek szerint. Így tehát a jogosult egyoldalú nyilatkozatának a kötelezethez érkezésével létrejön az adásvételi a szerződés, az nem azonos egy vételi ajánlattal, amely a vevő elfogadásától függ, és amelyet valóban közölni kell az elővásárlás jogosultjával. Sőt, már az opciós szerződés megkötésekor megvan az eladási és vételi szándék a felek között, tehát a felek opciós szerződést létrehozó megállapodása túlmutat a vételi jog létesítésén, mert az meghatározza az adásvételi szerződés tartalmát, amelyhez az eladó kötve van. Az opciós szerződés megkötésével az adásvételi szerződés tekintetében olyan jogi szituáció áll elő, mint a felfüggesztő feltétellel megkötött szerződés esetén: hatályba lépéséhez valamilyen jogcselekmény bekövetkezése szükséges.

Tehát a dolog átruházására irányuló opciós szerződést csak az különbözteti meg a rendes adásvételi szerződéstől, hogy az az opciós jog gyakorlásával válik hatályossá, vagyis felfüggesztő feltételhez kötött. Kúria a vételi jog gyakorlásának és a vételi ajánlatnak az egyenlően kezelésével a vételi jogot értelmetlen jogintézménnyé teszi, mivel az ilyen esetekben nem érvényesülhetne, amely egyértelműen sértené a jogbiztonság követelményét.

4.1.2 A tulajdonhoz való jog sérelme

Azzal, hogy az Ítéletben a Kúria hatályában fenntartotta a másodfokú ítéletet, amely helyben hagyta az elsőfokú ítéletet, nem vette figyelembe a tényállásból levezethető jogsérelmemet és elvonta a tulajdonomba tartozó, ellenérték fejében szerzett vagyont.

A jogsérelem abban áll, hogy az opciós megállapodás akkor tudja betölteni szerepét, ha annak érvényesítésekor más joga nem korlátozza a tulajdonszerzést. Így az a tény, hogy a Kúria ítéletében tévesen hagyta jóvá az előző ítéletekben megállapított következtetést, - miszerint a vételi jog kikötése ellenére sem vagyok jogosult a szerződés tárgyát képező részvények tulajdonjogának megszerzésére - sérti az **Alaptörvény XIII. cikkének (1) bekezdésében** foglalt tulajdonhoz fűződő alkotmányos alapjogomat, miszerint „*Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.*”.

A Kúria abban az esetben járt volna el jogszerűen és az Alaptörvénynek megfelelően, akkor biztosította volna a tulajdonhoz fűződő jogom védelmét, ha a jogerős ítéletet megváltoztatta volna arra tekintettel, hogy a tulajdonjogom akkor nem sérült volna, ha [REDACTED] az opciós szerződés megkötése előtt nyilatkozott volna arról, hogy él az elővásárlási jogával.

Mivel [REDACTED] csak az opciós jog gyakorlásakor, a részvények megvásárlására irányuló ügylet hatályosulásakor élt ezen jogával, megfosztott engem a jóhiszeműen és ellenérték fejében jogosan megszerezni kívánt részvények tulajdonjogától.

Amennyiben a tulajdonos meghatározott dologra nézve írásbeli megállapodással elővásárlási jogot enged és a dolgot el akarja adni, akkor a kapott ajánlatot a szerződés megkötése előtt köteles az elővásárlásra jogosulttal közölni. Itt az opciós szerződés megkötésére irányuló szándék ajánlatnak minősül, így [REDACTED] köteles lett volna azt közölni [REDACTED] amelynek

eredményeként az opciós szerződés megkötésére ő lett volna jogosult helyettem. Amennyiben [REDACTED] az elővásárlási jogát ekkor nem gyakorolta, arra később sem lett volna jogosult.

Alapjogi védelem illeti meg az Alkotmánybíróság szerint azt, akinek a tulajdonszerzéshez kétségtelen jogcíme van [37/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994, 246.], a jogcím pedig akkor kétségtelen, ha az egyértelmű [893/B/1994. AB határozat, ABH 1996, 500.].

Azzal, hogy az Ítéletben a Kúria a helytelen jogértelmezést követően arra jutott és rendelkező részében rögzítette, hogy [REDACTED] jogszerűen gyakorolta az elővásárlási jogát a vételi jogom fennállása és gyakorlása ellenére, valamint azt, hogy engem kompenzáció a vételi jogom elvesztése miatt nem illet meg.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján leszögezhető, hogy a tulajdonjogot mint egyéni cselekvési autonómia anyagi alapját részesíti az Alaptörvény alapjogi védelemben [64/1993. (XII.22.) AB határozat]. A tulajdonhoz fűződő alapjogok tárgyát a kapcsolódó személyes autonómia megvalósulása, másrészt egyéb dologi jellegű vagyoni értékű jogok, továbbá olyan jogosítványok alkotják, amelyek funkcionálisan képesek helyettesíteni a tulajdon személyes autonómiát biztosító feladatát [17/1992. (III.30.) AB határozat].

Ennek kapcsán megállapítható, hogy az Ítélet panasszal érintett rendelkezései jelentős hatással bírnak a tulajdoni-vagyoni viszonyaimra és az azokhoz kapcsolódó jogaim gyakorlására, márpedig az Alkotmánybíróság hivatkozott határozata alapján ezen jogok alkotmányos védelem alá esnek.

Az Alaptörvény a tulajdonjogot mint az egyéni cselekvési autonómia hagyományos anyagi alapját részesíti alapjogi védelemben. Az alkotmányos védelemnek úgy kell követnie a tulajdon társadalmi szerepének változását, hogy közben ugyanezt a védelmi feladatot elláthassa. Amikor tehát az egyéni autonómia védelméről van szó, az alapjogi tulajdonvédelem kiterjed a tulajdon egykori ilyen szerepét átvevő vagyoni jogokra, illetve közjogi alapú jogosítványokra is (például társadalombiztosítási igényekre). A másik oldalról viszont, a tulajdon szociális kötöttségei a tulajdonosi autonómia messzemenő korlátozását alkotmányosan lehetővé teszik. Az alkotmányos védelem módját meghatározza a tulajdonnak az a - más alapjogoknál fel nem lelhető - sajátossága, hogy alkotmányosan védett szerepét tekintve általában helyettesíthető. Az alkotmányos védelem tárgya elsősorban a tulajdoni tárgy, azaz a tulajdon állaga [64/1993. (XII. 22.) valamint 94/2011. (XI. 17.) AB határozat]. E tulajdonvédelem korlátozása alkotmányjogilag kizárólag közérdekből lehetséges {3001/2016. (I. 15.) AB határozat, Indokolás [53]}. A jelen panasz tárgyát képező esetben nem fedezhető fel olyan közérdek, amely a mi tulajdonhoz való jogunkkal szembeállítva megalapozná ennek az olyan mértékű korlátozását, mint amely az Ítéletben tapasztalható. Az Ítéletben megnyilvánuló közhatalmi beavatkozás mögött ellenben nem áll közérdek. Éppen ellenkezőleg, pusztán magánérdekről van szó, ez áll szemben az én tulajdonhoz való alapjogom védelmével szembenálló érdekként. A tulajdonhoz való jogommal ellenétes közérdek hiányában viszont az ezen érdek érvényesítésére vonatkozó intézkedés célszerűségének, szükségességének, arányosságának vizsgálatára irányuló további kérdések feltevése és ezek megalapozottságának fejtegetése fel sem merülhet. Álláspontom szerint önmagában ez az egyoldalú, egyértelműen és súlyosan alkotmányos alapjogot sértő helyzet fennállása alapos okként szolgál az Ítélet megsemmisítéséhez.

Az Alkotmánybíróság 33/2002. (VII.4.) AB határozatából szintén egyértelműen következik, hogy a gazdasági szereplő mint egyén autonómiájába a gazdasági tevékenysége is beletartozik, márpedig ebben az esetben az Ítélet hivatkozott, megtámadott rendelkezései egyértelműen alaptörvény-

ellenesek. A vételi jogom a megszerzett tulajdoni joghoz tartozik, de legalábbis tulajdoni váromány fogalomkörébe esik.

A tulajdonhoz való jog mint alkotmányos alapjog egyik polgári jogi konkretizálása a szerződések körében a visszterhesség vélelme, azaz, hogy a szerződéssel kikötött szolgáltatásért – ha a szerződésből vagy a körülményeiből kifejezetten más nem következik – ellenszolgáltatás jár (jelenleg: Ptk. 6:61. §-a). Mivel a jogalkotó a szerződéses jogviszonyokon kívül, a kötelmet keletkeztető tényállások körében is konkretizálni kívánta a jogalanyok tulajdonhoz való alapjogának érvényesülését, e körben a helyénvalóan végzett munka ellenértékét – a tulajdonhoz való alapjogot – akként biztosította, hogy létre hozta a megbízás nélküli ügyvitel körében nyújtott helyénvaló szolgáltatás ellenértéke megfizetésének kötelezettségét (jelenleg: Ptk. 6:585. §-ának (2) bekezdése), továbbá a jogalap nélküli gazdagodás visszatérítésének kötelezettségét (jelenleg: Ptk. 6:579. §-ának (1) bekezdése). Az első fokú és a másodfokú ítéletek ezt felismerve, helyes döntéssel a megbízás nélküli ügyvitel szabályai szerint biztosították számunkra a tulajdonhoz való jogunk érvényesülését. Ezzel szemben az Ítéletben azt láthatjuk, hogy a Kúria egyik olyan polgári jogi jogcímen sem ismerte el a tulajdonhoz való jogomat, amelyre mint a tulajdonhoz való alkotmányos alapjog polgári jogi konkretizálásaira tekinthetünk. Ezért nincsen más lehetőség, minthogy az Alaptörvény szerinti egységes tulajdonhoz való jog alkotmányos alapjoga szerint megállapításra kerüljön, hogy az Ítélet sérti az Alaptörvény XIII. cikkének (1) bekezdésében foglalt jogomat.

Az Ítélet Alaptörvény rendelkezéseibe ütközésének megállapítása alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés végső soron azért is, mert az Ítélet hatályban maradása esetén olyan irányba fogja befolyásolni az ítélezési gyakorlatot, amely a tulajdonhoz való jog védelmével szemben a jogellenes magatartással (*culpa in contrahendo*) megvalósított rosszhiszemű spekulációra irányuló magatartás szabadságát mint jogi védelemre egyáltalában nem alkalmas érdeket részesíti jogi védelemben. Ez utóbbi érdek mellett ugyanis csak olyan érdekek sorakoztathatók fel, amelyek alkotmányos védelmére vonatkozó igény nem éri el a tulajdonhoz való jog alapjogának a védelmére vonatkozó igényt. E körben a szerződési szabadság elve jöhet szóba a tulajdonhoz való joggal konkuráló érdekként illetve értéként. A szerződési szabadság elvével kapcsolatosan azonban az Alkotmánybíróság több határozatában megerősítette, hogy „a Magyarország gazdasági alaprendjét meghatározó Alaptörvény M) cikkéből következő szerződési szabadság – mint a piaccgazdasági lényegi eleme – alkotmányos jog, de nem minősül alapjognak, mivel az Alkotmánybíróság azt nem alapvető jogot tartalmazó rendelkezésből vezette le” {33/2015. (XII. 3.) AB határozat, Indokolás [26]; 3065/2016. (IV. 11.) AB határozat, Indokolás [41]}. Ennél fogva a tulajdonhoz való jog mint alapjog védelmének a szerződési szabadság védelmével a szemben szükségképpen elsőbbséget kell kapnia.

Mindezekre tekintettel tehát, miután az opciós szerződés létrejött és gyakoroltam a vételi jogomat, az erre irányuló egyoldalú nyilatkozat már nem tekinthető vételi ajánlatnak, mivel a vételi ajánlatot el kell fogadni a szerződés létrejöttéhez, esetemben pedig az egyoldalú nyilatkozat megtételével már létrejött a szerződés, amellyel egyértelmű, ezáltal kétségtelen jogcímem lett a tulajdonszerzéshez. Az előzőek alapján a részvények tulajdonjogára jogosult vagyok, így az Ítélettel sérült a tulajdonhoz való alkotmányos alapjogom. Az opciós szerződés megkötését követően a részvényeken történő tulajdonszerzésem csak és kizárólag az én egyoldalú döntésem függvénye kellett volna, hogy legyen, azt harmadik személy jogszerűen nem befolyásolhatta volna.

4.1.3 A vállalkozáshoz való jog sérelme – a vállalkozásunk céljának ellehetetlenítése

Az **Alaptörvény M) cikkének (1) bekezdése** a vállalkozás szabadságáról és a tisztességes gazdasági verseny szabályairól az alábbiak szerint rendelkezik: *„Magyarország gazdasága az értékt teremő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik.”*

A vállalkozás szabadságával, továbbá a tisztességes gazdasági verseny jogával, az azonos bánásmód követelményével és a diszkrimináció tilalmával [Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdés] ugyanis nem egyeztethető össze az Ítélet azon rendelkezése, amely kimondja, hogy a részvényekre vonatkozóan létrejött vételi jogom és tulajdonszerzéshez fűződő jogom annulálható egy olyan megállapodással, amelynek részese nem voltam és amelyet az érintett felek a vételi jogom kijátszására kötöttek.

Az Alkotmánybíróság 33/2002. (VII.4.) AB határozata alapján a gazdasági szereplő autonómiájába beletartozik a gazdasági tevékenysége. A gazdasági tevékenység pedig szorosan épül a vállalkozás szabadságának és a tisztességes verseny biztosításának alkotmányos garanciájára, így minden olyan intézkedés, amely ezen alapjogokat korlátozza, alaptörvény-ellenes.

A vállalkozáshoz való alapjog a vállalkozási tevékenység folytatásához biztosít esélyegyenlőséget [133/B/1991. AB határozat]. A piacgazdaság elengedhetetlen eleme a tulajdoni formák egyenjogúsága és egyenlő védelme, a vállalkozás és a verseny szabadsága, illetve a szerződés szabadsága. Ez azért is van, mert ezen elemek nélkül nem beszélhetünk piacgazdaságról. Ezért szögezi le az 3001/2016. (I. 15.) AB határozat, Indokolás [60], miszerint az *„Alkotmánybíróság gyakorlatában a foglalkozáshoz, vállalkozáshoz való alapjog a szabadságjogokhoz hasonló védelemben részesül az állami beavatkozások és korlátozások ellen.”*

Az Ítéletével a Kúria [redacted] és [redacted] számára lehetővé tette a szerződés- és jogsértés legalizálását. A gazdasági verseny szabadságát súlyosan sérti a Kúria Ítélete azzal, hogy [redacted] és [redacted] olyan egyoldalú előnyhöz juttatta utólag egy velem kötött és érvényesen létrejött jogügylettel szemben, amelyet egy működő piacgazdaság nem tűrhet el.

Az Ítélet hivatkozott rendelkezései pedig a piacgazdaság és a szerződési szabadság sérelmét jelentik, így alaptörvény-ellenesek, mivel gyakorlatilag diszkrecionális jogkört adott az [redacted] és [redacted] kezébe és utólag legalizálta, hogy a tulajdonomat és a gazdasági társaságban szerzett részvényeimet elvonják. Ez elfogadhatatlan.

Tisztelettel:

Rozsnyói György Lajos
panaszos

Melléklet:

A/1 ügyvédi meghatalmazás